

De regenschermer

Ik had een regenschermer in de kleuren van de regenboog, een geschenk van mijn man. Tijdens een uitstap met een paar mensen die de Focolarebeweging kennen, gebruikte ik dit regenschermer. Een dame vond dit o zo mooi ...

Enkele weken nadien was het haar verjaardag. Ik dacht: ik geef haar mijn regenschermer. Maar op de bewuste dag kwam ik er niet toe: ik was eraan gehecht. Het was een geschenk van mijn overleden man, was de verontschuldiging die ik mezelf gaf. Toen heb ik het boek over het leven van Duccia Calderari gelezen, die alles aan God gegeven heeft. Duccia was een van de eerste vriendinnen van Chiara Lubich. Zij was het die haar de schoenen maat 42 gaf, waarvoor Chiara gebeden had omdat een arme die nodig had. In een gesprek met Chiara had Duccia begrepen dat haar roeping die van de barmhartige Samaritaan was: het evangelie beleven en uitstralen in haar familie, maar ook in het sociale centrum waar ze actief was.

Waar sta ik dan, gehecht aan mijn regenschermer?

Een paar weken later was die dame weer op bezoek bij mij thuis. Toen ze wegging, gaf ik haar het regenschermer. De volgende dag ga ik langs bij een vriendin. Zij zegt mij: "Ik heb iets voor jou! We waren op vakantie en toen we dit veelkleurige regenschermer zagen – in de kleuren van de regenboog – dachten we onmiddellijk aan jou." Zij begreep de uitdrukking van verbazing niet op mijn gezicht. Toen heb ik haar alles verteld, en we zijn we tot het besluit gekomen dat het honderdvoudige van het evangelie nog steeds bestaat.

P. R.